

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Górny

Ławnicy: J. H., K. H.

Protokolant: Justyna Niemczyk-Szylar

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2013 r. we W.

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód K. L. w pozwie skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W. wniósł o przywrócenie do pracy zgodnie z art. 56 §1 kp i przyznanie wynagrodzenia za okres pozostawania powoda bez pracy zgodnie z art. 57 §2 kp. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż od 22 czerwca 2009 r. był zatrudniony w pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. na podstawie kolejnych umów o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku dyrektora spółdzielni – prezesa zarządu, a następnie w wyniku wypowiedzenia warunków umowy o pracę z dnia 25 października 2011 r. na stanowisku specjalisty ds. członkowskich i organizacyjnych. W dniu 30 marca 2012 r. pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia. Wszystkie przyczyny wskazane w oświadczeniu opisują domniemane wydarzenia sprzed 1 miesiąca od daty rozwiązania umowy o pracę co powoduje nieważność tego oświadczenia zgodnie z art. 52 §2 kp. Wykroczenia opisane w pierwszej przyczynie mają charakter ogólnikowy. Nie wykazują żadnego konkretnego przykładu nierzetelności czy też nie wywiązywania się z „zakresu obowiązków i odpowiedzialności”. Wynika to z faktu, iż praca wykonywana przez powoda była terminowa i nikt z pozostałych pracowników nie był obciążony obowiązkiem jej spełniania. Zastrzeżenie podane w drugiej przyczynie jest nieprawdziwe. Brak rzeczywistego przykładu i uzasadnienia na czym polegało kwestionowanie zasadności poleceń i nie uznawanie podległości służbowej. W przyczynie nr 3 pozwany potwierdza jedynie swoje słabe strony a nie zarzuty wobec powoda. Zastosowane kary nagany wskazanej w przyczynie nr 4 są częścią preparowanych przez pozwanego zarzutów wobec powoda dla przygotowywanego od miesięcy zwolnienia bez wypowiedzenia. Uchylenie tych kar objęte jest oddzielnymi postępowaniami sądowymi. W odniesieniu do przyczyny nr 5 powód wskazał, że wszystkie kwestie przedstawione w piśmie (...) są jednoznacznie, dokładnie i zgodnie z prawdą wyjaśnione przez powoda. W żadnym przypadku nie świadczą o lekceważącym podejściu powoda do wykonywanej pracy. Zdarzenie powoływane w przyczynie nr 6 wystąpiło w sierpniu 2010 r. i dotyczyło w większości spraw zaszłych i nie zawinionych przez powoda.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu podniesiono, iż powód pełnił funkcję Prezesa Zarządu Pozwanej. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 17 czerwca (...). powód został odwołany z tej funkcji. Sytuacja stała się napięta, zwłaszcza że odwołany Prezes uważał, że nadal jako Dyrektor zarządza spółdzielnią i

pracownikami a służbowo podlega wyłącznie Radzie Nadzorczej. Jasne stanowisko Rady Nadzorczej w tym zakresie nie wpłynęło jednak na zmianę zachowania powoda w pracy. w związku z odwołaniem powoda z funkcji prezesa pozwana zmieniła powodowi warunki pracy w zakresie zajmowanego stanowiska licząc, iż jasne określenie stanowiska powoda i jego obowiązków wpłynie korzystnie na wzajemną współpracę i zakończy możliwość kwestionowania przez powoda zwierzchności służbowej Prezesa Zarządu. Niestety zmiana warunków umowy o pracę nie zmieniła nastawienia powoda do pracodawcy i wykonywanych poleceń. Powód kwestionował zasadność wydanych poleceń oraz kompetencję i wykształcenie Prezesa Zarządu. Do przełożonego powód zwracał się często nieuprzejmie i obcesowo. Także w pismach kierowanych do RN powód kwestionował kompetencję i wiarygodność Prezesa Zarządu. Powód nie wykonywał lub wykonywał nierzetelnie polecenia służbowe. Za nie wywiązywanie się z obowiązków służbowych w dniach 31.01.2012 i 06.02.2012 zostały na powoda nałożone kary nagany. Negatywny i lekceważący stosunek powoda do pracodawcy widoczny jest także w treści pisma powoda z dnia 29 marca 2012 r. skierowanego w odpowiedzi na pismo Prezesa z 23 marca 2012 r. Powód przy innych pracownikach zwracał się do Prezesa Zarządu w sposób lekceważący używając np. sformułowań „jak Pan tego nie rozumie to ja nie będę Pana uczył”, „Pan się nie zna”.

W toku rozprawy z dnia 06 marca 2013 r. powód zmodyfikował roszczenie pozwu i wniósł o zasądzenie odszkodowania w kwocie 27 000 złotych.

W dalszych pismach procesowych oraz w toku rozprawy stron podtrzymały swoje wcześniejsze stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. L. został zatrudniony przez stronę pozwaną Spółdzielnię Mieszkaniową (...) z siedzibą we W. na podstawie umowy na czas zastępstwa z dnia 22 czerwca 2009 r. na stanowisku PO Prezesa Zarządu – Dyrektora Spółdzielni. Uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 25 września 2009 r. powód został powołany na stanowisko Prezesa Zarządu. W dniu 28 września 2009 r. strony zawarły umowę o pracę na okres próbny, zgodnie z którą powierzono powodowi stanowisko Dyrektora Spółdzielni Prezesa Zarządu. W dniu 18 grudnia 2009 r. powód został zatrudniony na tym samym stanowisku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Uchwałą z dnia 17 czerwca 2011 r. nr (...) Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Mieszkaniowej K. we W. odwołało powoda z funkcji Prezesa Zarządu.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 22 czerwca 2009 r. w aktach osobowych powoda;
- uchwała z dnia 25 września 2009 r. w aktach osobowych powoda;
- umowa o pracę z dnia 18 grudnia 2009 r. w aktach osobowych powoda;
- uchwała nr 11/2011 w aktach osobowych powoda.

Uchwałą nr 3/2011 z dnia 7 lipca 2011 r. Rada Nadzorcza SM (...) dokonała wyboru Prezesa Zarządu w osobie M. H.. W dniu 12 lipca 2011 r. zawarto z M. H. umowę o pracę na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Zakładu Pracy.

Dowód:

- uchwała nr 3/2011 k. 35 akt sprawy IV P 1055/11 SR dla Wrocławia Śródmieścia.

K. L. w lipcu i sierpniu 2011 r. wyrażał przekonanie, że nie podlegał służbowo Prezesowi Zarządu M. H.. Powód informował Radę Nadzorczą o szykanowaniu jego osoby przez Prezesa Zarządu, poprzez groźenie zwolnieniem w przypadku nie przyjęcia warunków zatrudnienia i przyjęcia stanowiska specjalisty oraz związanego z tym obniżenia wynagrodzenia. Powód podnosił, iż służbowo podlega Radzie Nadzorczej, która jest jego pracodawcą, natomiast pomiędzy nim jako Dyrektorem Spółdzielni, a Prezesem Zarządu istniała według niego zależność pozioma polegająca na wzajemnej współpracy i kontroli. Zaproponował także przyjęcie schematu struktury organizacyjnej, w ramach

którego podlegał on tylko Radzie Nadzorczej, nie zaś Prezesowi Zarządu. Sporządzał nadto szereg pism do Prezesa Zarządu M. H., w których wyrażał przekonanie, iż w dalszym ciągu reprezentuje on Spółdzielnię jako jej Dyrektor.

Dowód:

- pismo z dnia 29 lipca 2011 r. k. 49 - 50;
- schemat struktury organizacyjnej k. 50;
- pisma k. 11 – 14.

Uchwałą nr 4/2011 z dnia 02.08.2011 r. Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. zatwierdziła Schemat Organizacyjny obowiązujący w Spółdzielni, w myśl którego Radzie Nadzorczej podlegał tylko „Prezes Zarządu – Dyrektor”, który sprawował zwierzchność nad pozostałymi pracownikami.

Dowód:

- uchwała nr 4/2011 k. 53 akt sprawy IV P 1055/11 SR dla Wrocławia Śródmieścia.

Pismem z dnia 9 sierpnia 2011 r. Przewodniczący Rady Nadzorczej udzielił powodowi odpowiedzi, iż jego bezpośrednim przełożonym jest Prezes Zarządu – Dyrektor SM (...) M. H..

Dowód:

- pismo RN z dnia 9 sierpnia 2011 r. w aktach osobowych powoda.

W dniu 25 października 2011 r. strona pozwana wypowiedziała powodowi warunki umowy o pracę, w ten sposób, że od dnia 1 grudnia 2011 r. zaproponowano mu nowe warunki zatrudnienia na stanowisku specjalisty ds. członkowskich i organizacyjnych, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem w kwocie 2700 złotych miesięcznie. Prawomocnym wyrokiem z dnia 22 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w sprawie o sygn. akt IV P 1055/11 oddalił powództwo powoda stanowiące odwołanie od wypowiedzenia warunków pracy i płacy.

Dowód:

- wypowiedzenie warunków umowy o pracę w aktach osobowych powoda.
- wyrok w aktach sprawy IV P 1055/11 SR dla Wrocławia Śródmieścia.

W drugiej połowie 2011 r. i na początku 2012 r. powód sporządził szereg pism adresowanych do M. H., w których zarzucał mu między innymi wywołanie „karczemnej awantury”, przypisywał mu błędy w zapoznawaniu się z dokumentacją Spółdzielni. W wiadomości email z dnia 5 lipca 2011 r. skierowanej do członków Rady Nadzorczej powód zarzucał członkowi zarządu L. S. kierowanie wyzwisk, krzyki i wskazywał, że zachowuje się on jak „wściekły byk”. Podnosił, iż L. S. „przeszedł sam siebie w chamstwie i agresywności”.

Dowód:

- pisma k. 96, 100.
- email k. 111.

W dniu 13 stycznia 2012 r. strona pozwana nałożyła na powoda karę nagany za niewywiązanie się z obowiązku przekazania w terminie do 10 stycznia 2012 r. sprawozdania GUS Z-05 poprzez zmianę w dniu 04.01.2012 r. statusu sprawozdania Z-05 z „zatwierdzone” na „wypełniane”, mimo iż sprawozdanie zostało wcześniej zatwierdzone przez Prezesa Zarządu SM (...).

Dowód:

- kara nagany w aktach sprawy IV P 177/12 SR dla Wrocławia - Śródmieścia.

Powód od momentu objęcia funkcji Prezesa Zarządu przez M. H. ustnie negował wydawane przez niego polecenia. Kwestionował w obecności Prezesa Zarządu lub pozostałych pracowników zasadność wspomnianych poleceń oraz wiedzę Prezesa Zarządu. K. L. wykonywał część obowiązków opieszale lub niewłaściwie i demonstrował przy tym ustnie lekceważący stosunek do M. H.. M. H. starał się podchodzić do powoda w grzeczny i kulturalny sposób. Mimo nakładanych na powoda kar nagany, jego postawa nie uległa zmianie. Stwierdzał między innymi w stosunku do M. H., że „się nie zna”, „jak pan tego nie wie to ja nie będę pana uczył”. Powód opóźniał celowo realizowanie niektórych poleceń, lub pozorował w tym zakresie działania.

Sytuacja taka trwała bez przerwy aż do końca marca 2012 r., zaś opisane wyżej zachowania powoda były przez niego przejawiane systematycznie, przynajmniej kilka razy w tygodniu.

Dowód:

- zeznania świadka E. J. k. 74 – 75;
- zeznania świadka M. D. k. 75 – 76;
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej M. H. k. 133 – 134.

Pismem z dnia 23 marca 2012 r. Prezes Zarządu M. H., w odpowiedzi na wniosek urlopowy powoda stwierdził, iż powód do tej pory nie wywiązał się z szeregu obowiązków. Wyznaczono powodowi termin do dnia 29 marca 2012 r. na wwiązanie się z tych poleceń służbowych.

Dowód:

- pismo k. 52 - 53.

Powód w odpowiedzi skierował w dniu 29 marca 2012 r. pismo do Prezesa Zarządu, w których twierdził, że wykonał nałożone na niego obowiązki lub też kwestionował wydanie mu poleceń oraz dodatkowo użył wobec M. H. następujących sformułowań: „należy tylko przeczytać ze zrozumieniem”, „punkt ten świadczy o całkowitym braku zrozumienia przez Pana treści pisma ...”, „odbył się jedynie monolog z Pana strony z mojej obecności ...”, „Wniosek: To Pan nie wie”, „treść pisma (...) jest kolejnym Pana pomysłem mającym na celu utrudnienie mi pracy, zniweczenie moich planów urlopowych, oraz próbą usprawiedliwienia Pana negatywnego postępowania wobec mojej osoby”.

Dowód:

- pismo z dnia 29 marca 2012 r. k. 17.

W dniu 30 marca 2012 r. strona pozwana złożyła powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. Jako przyczyny wskazano:

1. „nie wykonywanie oraz nierzetelne wykonywanie poleceń służbowych Prezesa Zarządu i Członka Zarządu oraz nie wywiązywanie się z „Zakresu obowiązków i odpowiedzialności” (np. obowiązki sprawozdawcze GUS, rozliczanie podatku od nieruchomości i opłat za użytkowanie wieczyste, bieżące prowadzenie rejestrów...). Pana stosunek do pracy jednoznacznie określają Pana wypowiedzi w stylu „Za takie pieniądze nie będę pracował”, „Jaka płaca, taka praca”, „Pan mnie się czepia” – na polecenie Prezesa Zarządu poprawienia błędów, itp.

2. Od dnia zatrudnienia Prezesa M. H. kwestionował Pan zasadność wydawanych przez niego poleceń i nie uznawał Pan, że Prezes Zarządu jest Pana bezpośrednim przełożonym – przykład stanowią np. pisma (...) i (...). Pomimo

dostarczonej Panu opinii Rady Prawnego oraz Rady Nadzorczej (pismo (...)) nadal Pan nie uznawał swojej podległości służbowej

3. Kwestionowanie w obecności pozostałych pracowników kompetencji i wykształcenia Prezesa Zarządu (stwierdzenia w stylu „Pan się na tym nie zna”, „Jak Pan tego nie rozumie, to ja nie będę Pana uczył” itp. oraz szkalowanie i podawanie nieprawdziwych informacji mających na celu podważenie zaufania Rady Nadzorczej do Prezesa Zarządu. Na przykład pismo (...) do Rady Nadzorczej, odpowiedź Rady Nadzorczej nr (...) świadczą o tym jednoznacznie.

4. W dniach 13.01.2012 r. i 06.02.2012 r. zostały zastosowane w stosunku do Pana kary nagany z powodu nierzetelnego wykonywania obowiązków służbowych. Nie spowodowało to zmiany Pana stosunku do wykonywanych czynności.

5. Odpowiedź (pismo (...) z dnia 29.03.2012 r.) na pisemne wezwanie (nr (...) z dnia 23.03.2012 r.) do wykonania zaległych poleceń służbowych jednoznacznie świadczy o lekceważącym podejściu do wykonywanej pracy i negatywnym stosunku do przełożonego. Zawarte w nim odpowiedzi są niezgodne z prawdą, niemerytoryczne i wymijające.

6. Ponadto naraził Pan na szkodę Spółdzielnię Mieszkaniową (...) płacą mandat karny nałożony na Pana w wysokości 1500 zł ze środków Spółdzielni i nie zwrócił Pan ww. kwoty pomimo wezwania do zapłaty.”

Dowód:

- Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia k. 8 – 9.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda obliczone jak ekwiwalent za urlop, na dzień rozwiązania stosunku pracy wynosiło 2700 złotych.

Dowód:

- zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 67.

Powód urodził się w dniu 6 maja 1949 r.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach E. J. i M. D. a także na relacji M. H.. E. J. i M. D. nie mieli żadnego powodu, aby składać fałszywe zeznania na niekorzyść K. L.. Okoliczność, iż pozostają zatrudnieni w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) nie stanowi przesłanki, która mogłaby samodzielnie prowadzić do zanegowania prawdziwości ich zeznań. Ich wersje korespondowały ze sobą, a nadto z zebranymi w sprawie dokumentami. Obaj świadkowie opisali stosunek do przełożonego oraz do obowiązków pracowniczych, jaki powód demonstrował i ich twierdzenia były ze sobą zgodne. Tezy te znajdują dodatkowo potwierdzenie chociażby w treści pism, jakie powód kierował do Prezesa Zarządu lub do Rady Nadzorczej, w których da się dostrzec lekceważące nastawienie do M. H.. Zeznania powołanych świadków nie zawierały niejasności, czy też luk, które rodziłyby wątpliwości co do ich wartości dowodowej. Mając powyższe na względzie Sąd poczynił ustalenia faktyczne w zgodzie z relacją E. J. i M. D..

Z tych samych powodów Sąd oparł się na zeznaniach M. H., albowiem były one całkowicie spójne z wersją wspomnianych wcześniej świadków. M. H. podał więcej szczegółów dotyczących zajść z udziałem powoda, co jest zrozumiałe, gdyż to właśnie Prezes Zarządu był ich aktywnym uczestnikiem i co więcej, jako bezpośredni przełożony K. L., nadzorował on jego pracę.

Sąd za wiarygodne uznał dokumenty przedłożone przez strony w toku postępowania, albowiem ani powód, ani strona pozwana nie kwestionowały ich treści. Z dokumentacji wynika jakie oświadczenia względem siebie wzajemnie strony składały w toku zatrudnienia K. L..

Sąd nie dał natomiast wiary wersji prezentowanej przez L. L. i przez powoda. Zeznania powołanych osób są całkowicie niewiarygodne, w zakresie kluczowych okoliczności, to jest w części w jakich odnosiły się do tego w jaki sposób powód realizował wydawane mu polecenia oraz jaki przejawiał stosunek wobec Prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Relacje powoda oraz jego małżonki pozostają w sprzeczności z zeznaniami E. J. i M. D.. Co więcej, zarówno K. L., jak i L. L. nawet w toku rozprawy wyrażali się bardzo nieprzychylnie na temat M. H. oraz L. S.. I tak L. L. w sarkastyczny sposób nazywała Prezesa Zarządu „geniuszem M.” i wskazywała na rzekome istnienie „kultu H.”. Powód natomiast wyraził między innymi przekonanie, że Członek Zarządu L. S. prezentował niski poziom intelektualny i powinien być „poddany obserwacji psychiatrycznej”, zaś o M. H. zeznał, że „planuje czmychnąć ze spółdzielni”. Tego rodzaju stwierdzenia świadczą o negatywnym stosunku powoda i jego małżonki do Prezesa Zarządu i rodzą istotną wątpliwość co do zachowania przez K. L. i L. L. obiektywizmu przy prezentowaniu swoich wersji. Przydatność zeznań L. L. podważa ponadto to, że nie była ona w ogóle świadkiem zdarzeń jakie miały miejsce w Spółdzielni w okresie od września 2011 r. do marca 2012 r. (co sama przyznała). Z uwagi na powołane wyżej względy Sąd nie opierał się na zeznaniach powoda i L. L..

Całokształt materiału dowodowego wskazuje na to, iż część przyczyn podawanych w rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia uzasadniała zakończenie stosunku pracy w tym trybie.

Zgodnie z treścią art. 52 §2 kp rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy. Z uwagi na brzmienie tego przepisu przyczyna wskazywana w punkcie 6 oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę nie może być w ogóle brana pod uwagę przez Sąd. Dodatkowo oparcia dla decyzji strony pozwanej nie mogą stanowić zdarzenia opisane w karach nagany nałożonych na powoda w dniach 13 stycznia 2012 r. i 6 lutego 2012 r., a także pisma jakie powód sporządzał w okresie poprzedzającym 28 lutego 2012 r. Fakty te miały bowiem miejsce w okresie przekraczającym miesiąc przed zastosowaniem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Zebrane dowody potwierdziły natomiast, że od momentu objęcia funkcji Prezesa Zarządu przez M. H., aż do zakończenia stosunku pracy, powód systematycznie i stale, ustnie negował wydawane mu polecenia. Dodatkowo kwestionował w obecności Prezesa Zarządu lub pozostałych pracowników zasadność wspomnianych poleceń oraz wiedzę Prezesa Zarządu. K. L. w zamierzony sposób wykonywał część obowiązków opieszale lub niewłaściwie, albo pozorował ich realizowanie. W tym czasie demonstrował lekceważący stosunek do M. H.. Jego postawa nie ulegała poprawie i to mimo faktu nałożenia na niego dwóch kar nagany. Stan ten utrzymywał się bez przerwy aż do końca marca 2012 r. Powód nawet w piśmie z dnia 29 marca 2012 r. nie powstrzymał się przed uszczypliwymi komentarzami na temat przełożonego M. H., bo właśnie tak należy traktować chociażby zwrot „należy tylko przeczytać ze zrozumieniem” albo sformułowanie „odbył się jedynie monolog z Pana strony w mojej obecności”. Jest oczywiste, że skoro w pismach powód stosował swobodnie tego typu zwroty, to w relacjach ustnych sytuacja nie wyglądała lepiej, co zresztą wynika z zeznań E. J. i M. D..

Opisane zachowania zostały przez stronę pozwaną powołane w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia i zdarzenia te miały miejsce także w okresie miesiąca przed ustaniem zatrudnienia K. L.. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, w zakresie podawanych przyczyn, było zgodne z dyspozycją art. 30 §4 kp.

W ocenie Sądu dawały one przy tym podstawę do zastosowania trybu rozwiązania umowy o pracę określonego w art. 52 §1 pkt 1 kp, zgodnie z którym to przepisem pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Do podstawowych powinności pracownika należy w myśl art. 100 §1 stosowanie się do poleceń przełożonych i dodatkowo realizowanie obowiązków w warunkach podporządkowania przełożonemu należy do immanentnych cech stosunku pracy. Powód tymczasem konsekwentnie, celowo i przez długi okres godził w powołany nakaz. Jego działania nie

występowały sporadycznie, lecz utrzymywały się przez kilka miesięcy. Co więcej była to postawa umyślnie przejawiana przez powoda i musiała ona prowadzić do konfrontacji z Prezesem Zarządu i w efekcie zaburzać funkcjonowanie strony pozwanej oraz podważać sensowność dalszego zatrudnienia K. L.. Na skutek zachowań powoda szereg obowiązków nie został przez niego wykonany lub został zrealizowany po terminie albo w nieprawidłowy sposób, przy czym z zebranych dowodów wynika, iż stan ten był zamierzony przez powoda. Trzeba przy tym zaznaczyć, iż pracodawca przez długi okres powstrzymywał się przed dyscyplinarnym zwolnieniem powoda i sięgał po mniej drastyczne środki, takie jak kary dyscyplinarne. Suma zachowań powoda, ich nasilenie, brak poprawy oraz czas ich trwania, zdaniem Sądu, dawały podstawę do zastosowania trybu określonego w art. 52 §1 pkt 1 kp.

Z tych powodów Sąd powództwo oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono w zgodzie z zasadą wyrażoną w art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione koszty procesu, w tym koszty ustanowienia pełnomocnika w sprawie, określone w oparciu o §11 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zarządzenie:

1. odnotować,
1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi z pouczeniem.
1. kal. 14 dni

10 czerwca 2013 r.